

Όσιος Ιάκωβος: Ό όσιος Δαυίδ και ο Όσιος Ιωάννης ο Ρώσσος, ήρθαν να με βοηθήσουν!

/ [Θαυμαστές διηγήσεις](#)

Ο όσιος Ιάκωβος με την εικόνα του οσίου Δαυίδ του Γέροντα και ο όσιος Ιωάννης ο Ρώσσος ο Ομολογητής.

Στις 2 Οκτωβρίου 1967 με πήγανε στην κλινική του κ. Σούλα. Μου κάνανε τέσσερις εγχειρήσεις σοβαρές σ' ένα σημείο πολύ σοβαρό. Προτού όμως να με βάλουν στο χειρουργείο, εγώ έκανα προσευχή στον Άγιο Δαυίδ:

– Άγιέ μου Δαυίδ, του λέγω, να ασφαλίσεις το Μοναστήρι σου και σε ένα τέταρτο

να φθάσεις στη Χαλκίδα να με βοηθήσεις, γιατί θα μπω στο χειρουργείο και είμαι πολύ σοβαρά. Να έρθεις Άγιέ μου στη Χαλκίδα να με βοηθήσεις.

Μη ξεχνάς, όπως θα περνάς από το Προκόπι Ευβοίας -νόμιζα πως ήταν κανένας άνθρωπος και θα περνούσε από εκεί, έτσι πίστευα για τον Άγιο- πέρασε και από το σπίτι του Αγίου Ιωάννη του Ρώσσου και να του πεις να 'ρθεί να με βοηθήσει.

Εσάς τους δύο γιατρούς καλώ, όσο καλός κι αν είναι ο κύριος Καλοχέρης, ο χειρουργός, είναι άνθρωπος, αλλά εσείς είστε Άγιοι. Εγώ πιστεύω στη Χάρη σας, θα με βοηθήσετε. Σας παρακαλώ, Άγιέ μου Δαυίδ, σε ένα τέταρτο να φθάσεις.

Ενώ έκανα την προσευχή μου ήρθαν ο Γέροντας π. Νικόδημος, ο π. Χριστόδουλος, ο κύριος Ιωάννου και κάτι άλλοι καθηγητές, από την Χαλκίδα, που με γνωρίζανε και καθίσανε στο δωμάτιο.

Στο δωμάτιο ήμουνα μόνος μου. Σε 5 λεπτά της ώρας μπαίνουν δύο ρασοφόροι, ένας Γέροντας σαν τον π. Σεραφείμ με γενειάδα λευκή, με το κουκούλι του και ιδρωμένος και ένα παλληκάρι, ένας ιερέυς σαν π. Χριστόδουλο με το ράσο, με το καλυμμαύχι του και μου λέει ο Γέροντας:

- Τι έχεις, Ιάκωβέ μου;

- Τι να 'χω, πάτερ μου; Σοβαρά άρρωστος είμαι. Πρόκειται να με πάνε στο χειρουργείο.

- Άκουσε, μου λέει, ποιους κάλεσες; Αυτούς που κάλεσες ήρθαν να σε βοηθήσουν. Μη ντρέπεσαι, μη φοβάσαι, εμείς ήρθαμε να σε βοηθήσουμε. Από εδώ ο Γέροντας Δαυίδ έδειξε τον εαυτό του. Από ο δω Ιωάννης ο Ρώσος και Ομολογητής. Μας κάλεσες και ήρθαμε να σε βοηθήσουμε.

Τι να πω εγώ! Λέω στους πατέρες.

- Πατέρες μου, βλέπετε; Από δω ο Όσιος Δαυίδ και από δω ο Όσιος Ιωάννης ο Ρώσος ο Όμολογητής, ήρθαν να με βοηθήσουν.

- Πάτερ μου, λέει ο π. Νικόδημος, σου έστριψε το μυαλό και βλέπεις φαντασίες μπροστά σου, παπάδες και καλογέρους και ζαλίστηκες; Θα σε πάνε στο χειρουργείο να σε ξεντύσουν, νομίζεις ότι θα σε πάνε όπως είσαι ντυμένος;

Εγώ ήμουν ντυμένος με το αντέρι, δεν ήξερα τι εστί εγχείρηση και χειρουργείο.

- Όχι, πάτερ μου, με συγχωρείτε, λέω στο Γέροντα. Δε ζαλίστηκα πάτερ μου, ούτε φαντασίες βλέπω. Δεν τους βλέπετε εσείς; Εγώ τους βλέπω.

Και ενώ μιλούσα με τον πάτερ Νικόδημο οι δύο Άγιοι παρέμειναν εκεί στην πόρτα του δωματίου της κλινικής. Ήταν 4 ή ώρα το απόγευμα, στις 4 Οκτωβρίου του 1967.

Ο Γέροντας π. Νικόδημος μου λέει:

- Πάτερ μου, εγώ δεν τους βλέπω.

- Πάτερ μου, του λέγω, προτού να 'ρθείτε εσείς, έκανα προσευχή, τους κάλεσα τους Αγίους να 'ρθουν, να με βοηθήσουν, και ήρθε ο Όσιος Δαυίδ και ο Άγιος Ιωάννης ο Ρώσσος, δεν τους βλέπετε, που είναι ζωντανοί μπροστά μου; Δεν τους βλέπετε εσείς. Εγώ τους βλέπω, πάτερ μου!

- Άντε τώρα άστα αυτά, πάτερ Ιάκωβε, λέει, μη λες ανοησίες, πού είναι οι παπάδες και πού είναι οι καλόγεροι; Τι σ' έπιασε, πάτερ μου, και σ' ακούει κι ο κόσμος εδώ πέρα!

Εγώ δε μίλησα, έκανα το σταυρό μου και ακούω και μου λέει ο Γέροντας Δαυίδ:

- Μη στεναχωρείσαι, πάτερ μου, εμείς ήρθαμε να σε βοηθήσουμε.

Τη στιγμή εκείνη φύγανε.

Δεν ήταν, παιδιά μου, φαντάσματα, δεν ήταν δαιμονικά πράγματα. Έρχεται μετά ένα παιδί και μου λέει:

- Πάτερ, σήκω να πάμε κάπου.

- Παιδί μου, πού να πάω, με συγχωρείτε, εγώ είμαι άρρωστος, πάσχω.

- Μου είπε ο κύριος Καλοχέρης να σε συνοδεύσω, να σε πάω πάνω στο χειρουργείο, να σε εγχειρήσουν, πάτερ, μου λέγει.

Πήγα κι εγώ με το παιδί. Ήταν ένα από το χειρουργείο. Ανέβηκα πάνω σε ένα τραπέζι, ήταν εκεί ένας νέος άνθρωπος, γιατρός ήταν και μου έκανε κάτι στα χέρια και μετά μία ένεση, για να κοιμηθώ.

Λοιπόν, παιδιά μου, τους είδα τους Αγίους, ήταν δίπλα οι Άγιοι και οι δύο. Ξαφνικά ακούω το γιατρό που λέγει: «σύντομα κίνδυνος θάνατος».

Μου κόψανε τα ρούχα μου, γιατί πήγα με τα ρούχα στο χειρουργείο. Αντί για μία εγχείρηση πρέπει να κάνουμε τέσσερις εγχειρήσεις, λέει ο κύριος Καλοχέρης. Μετά από 15 μέρες βγήκα απ' το νοσοκομείο.

Απόσπασμα από το βιβλίο, ο "Όσιος Ιάκωβος (Τσαλίκης), Ένας σύγχρονος άγιος", έκδοση των Πατέρων της Ιεράς Μονής Οσίου Δαυίδ Γέροντος, Λίμνη Ευβοίας 2018.